

home de seny qui és el Dr. Puig i Sais, així com també l'afectivitat per primera vegada del premi Puig i Sais.

També cal reconèixer molt encertada la creació del Consell Consultiu Honorari, tota vegada que amb la seva gran suficiència, experiència i provada voluntat, ensems que podrà ajudar al Consell del Sindicat, li donarà més autoritat encara de la que té.

Fer constar la gran fe plena d'amor a la nostra primera institució professional amb què vénen els companys de fora, després d'haver estudiat i discutit totes i cada una de les proposicions, és cosa ja tan constant, que no cal pas retreure-ho.

I, ara heus aquí, com gairebé sense voler, he deixat per últim terme la nota recollida dels d'aquí, de nosaltres mateixos, ja que com sigui que és allò que menys m'agrada, millor dit, és allò que no m'agrada tan com l'altre, se'm fa un xic difícil de dir-ho tal com penso i sento: amb tot, ho intentaré.

És lamentable, però segueix essent veritat, que dels socis de Barcelona n'actuen pocs; aquesta manca d'actuació té el caire desfavorable de què aquells que actuen tal vegada no poden adonar-se del poc control dels altres companys, a més de l'inconvenient que representen aquells qui no actuen i que encara, probablement, accentuen un xiquet massa el dret que tenen de crítica, puix que fins es permeten de fer ús d'una censura que lògicament no poden exercir amb acurada justícia, perquè la falta d'actuació societària porta en el seu si, el desconeixement de les coses, o almenys, el coneixement molt incomplet de les mateixes.

Això esmentat ens porta a aquella tan fàcil com perjudicial costum que hi ha en totes les col·lectivitats de què els pocs que actuen, per un costat, s'imposen amb massa facilitat, la direcció i regisme de les coses llurs; i per altra part, dona lloc a néixer aquells grups més o menys petits que tard o d'hora, acaben per ensenyar el personalisme que els guia.

Això repercuteix a l'Assemblea al discutir-se projectes i proposicions que si bé havien estat conferides a l'estudi de distingides i encertades ponències, ens trobem que en ésser víctimes aquestes d'aquells inconvenients sense procurar de corregir-ho oportunament, els uns, no treballen,

i els altres, per voler fer les coses massa isoladament sense poder oferir aquell màxim de garanties desitjades, fan que es deixi la seva feina novament damunt la taula, resultant de tot això, que queden els companys molestats mútuament i el Sindicat, tal vegada, va demorant les coses que podrien fer-se. Jo crec que sempre és convenient de demostrar i fer tot quant es pugui i majorment ara, amb l'actuació limitada que té el Sindicat. No hem d'oblidar que el deixar damunt la taula algunes d'aquestes coses vol dir un any més que passa, tota vegada que elles han d'ésser aprovades per l'Assemblea anyal. Un altre caire de la repercusió a l'Assemblea de l'actuació d'uns pocs companys, la trobem en aquelles proposicions, que si bé és veritat que porten moltes signatures, en realitat es sospita que són filles de pocs individus, i com sigui que mal si han estat discutides per les seccions o per les institucions respectives, mal si no ho han estat, l'actuació dels pocs que ho fan, no pot, ni ha de merèixer la garantia necessària perquè l'Assemblea ho aprovi o refusi. En fi, l'actuació i tasca continuada durant l'any de totes les institucions, seccions i altres organismes del Sindicat, ja complimentant els acords de les Assemblees i Estatuts, ja preparant nous projectes per la primera Assemblea que vingui, ens trobem amb imperfeccions semblants. Jo tinc por, nascuda d'aquestes modestes reflexions, que un tal estat de coses, pot donar lloc a refredament d'entusiasmes..., a cares estirades i consegüents apartaments, més o menys seriosos, de convençuts companys, i, tal vegada, fins a agrupaments, amb no prou convenients propòsits per al nostre Sindicat, d'altres companys no prou convençuts i abnegats per al mateix, fent tot això—no trontollar aquella ànima tan gran que acabem de veure i palpar, no, car és sobradament gran i forta—, però si, tal vegada, influent en tota aquella general constant expansió que jo coralment desitjo que arrelhi en els cors dels futurs companys, com ho ha fet en el dels presents.

Jo no sé si els primers que llegiran aquestes reflexions, permetran que es publiqui tota la fina fonda intenció que jo desitjo que tinguin aquestes, però sí que amb tota la modèstia de la meua personalitat, prego que es mediti bé la conveniència de fer-ho.